

Hebreeën 13

1 Laat de broederlijke liefde blijven.

Als we denken aan de achtergronden van de verschillen tussen heidense christenen en Joods christenen, is deze oproep tot broederlijke liefde temeer te begrijpen en noodzakelijk.

Ook tussen de Joodse christenen onderling. Denk b.v. aan de verschillen in karakter tussen broeders als Paulus, Jacobus en Petrus, hetgeen ook naar voren komt in hun brieven. En toch werden ze alle drie geleid en geïnspireerd door de heilige Geest.

2 Vergeet de herbergzaamheid niet, want daardoor hebben sommigen, zonder het te weten, engelen geherbergd.

Denken we aan de vervolgingen, die plaats vonden in de tijd van de eerste christen gemeente, dan moest er dikwijls een schuilplaats worden verleend. Van Lydia de purperverkoopster staat in Hand. 16:15

En toen zij gedoopt was en haar huis, nodigde zij ons, zeggende: Indien gij van oordeel zijt, dat ik de Here getrouw ben, neemt dan uw intrek in mijn huis. En zij drong ons ertoe.

Mensen die zonder het te weten aan engelen gastvrijheid bewezen hebben, noemt de bijbel Abraham en Lot in Genesis 18 en 19.

3 Denkt aan de gevangenen, alsof gij met hen gevangen waart; aan hen, die mishandeld worden, als mensen, die ook zelf een lichaam hebt.

Het gaat hier niet om gevangenen, die wgens hun misdaden opgesloten zijn,

maar de schrijver heeft hier de broeders en zusters voor ogen, die ter wille van hun geloof in de gevangenis zaten.

Nadat Jacobus door Herodes met het zwaard gedood was, werd ook Petrus gevangen genomen maar door de gemeente werd voortdurend tot God voor hem gebeden (Hand. 12:5).

Een engel bevrijdde Petrus op wonderlijke wijze uit de gevangenis.

4 Het huwelijk zij in ere bij allen en het bed onbezoedeld, want hoereerders en echtbrekers zal God oordelen.

Een hoereerder is iemand die gemeenschap heeft met publieke vrouwen of publieke mannen. God zal hen oordelen.

Een echtbreker is iemand die met een persoon buiten zijn huwelijk gemeenschap heeft. Ook hen zal God oordelen.

Het huwelijk dient in ere te zijn bij alle christenen en het bed onbezoedeld.

Jezus sprak in Marcus 10:8

Zo zijn zij niet meer twee, maar één vlees. Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheidt de mens niet.

5 Laat uw wijze van doen onbaatzuchtig zijn, weest tevreden met wat gij hebt. Want Hij heeft gezegd: Ik zal u geenszins begeven, Ik zal u geenszins verlaten.

Een onbaatzuchtig christen is iemand die geen voordeel wil behalen ten koste van anderen; hij of zij is tevreden met dat wat men heeft. In Deut. 31:6 staat de hierboven aangehaalde tekst voordat Israël het beloofde land in trok:

Weest sterk en moedig, vreest niet en siddert niet voor hen, want de Here, uw God, zelf gaat met u; Hij zal u niet begeven en u niet verlaten.

Wat een troostvolle woorden: Hij zal ons niet begeven en ons niet verlaten.

6 Daarom kunnen wij met vertrouwen zeggen: De Here is mij een helper, ik zal niet vrezen; wat zou een mens mij doen?

De hier aangehaalde woorden staan in Psalm 118:6: "De Here is met mij, ik zal niet vrezen; wat zou een mens mij doen?"

Wanneer de Heer in ons woont door zijn Geest, behoeven wij niet bang te zijn dat een mens ons enig kwaad kan doen.

Wanneer wij in Hem zijn, doen zij, die ons kwaad zouden willen aandoen, het zichzelf aan.

7 Houdt uw voorgangers in gedachtenis, die het woord Gods tot u hebben gesproken; let op het einde van hun wandel en volgt hun geloof na.

We hebben veel te danken aan voorgangers, die het woord Gods tot ons spraken. Wanneer woord en wandel van een voorganger met het evangelie overeenstemt, kunnen wij hun geloof navolgen.

8 Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid.

Jezus Christus zelf is onze grote Leider en Voorganger. Zijn leven, geopenbaard in zijn Woord, is ons gouden meetsnoer waarmee wij ons mogen vergelijken om zo op te groeien in Zijn deugden.

Hij is dezelfde, en zoals Hij gisteren was, zo is Hij ook heden.

Zoals Hij vroeger tegen de mensen zei: "al wat gij bidt en begeert, gelooft dat gij het hebt ontvangen en het zal geschieden" zo geldt dit woord ook nu.

9 Laat u niet medeslepen door allerlei vreemde leringen; want het is goed, dat het hart zijn vastheid vindt in genade en niet in spijzen: wie het hierin zochten, hebben er geen baat bij gevonden.

De schrijver noemt dat het goed is om zijn vastheid niet in spijzen te hebben. Wij weten dat deze brief aan Joodse christenen werd geschreven.

Zij zouden er geen baat bij vinden om zich nog druk te maken over reine of onreine dieren en spijzen, of over gezuurd of ongezuurd brood.

De wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid zijn door Jezus Christus gekomen. En daar zullen wij onze vastheid in hebben.

10 Wij hebben een altaar, waarvan zij, die de dienst voor de tabernakel verrichten, niet mogen eten.

Van de offers, die op grote verzoendag gebracht werden, mochten de priesters uit het oude verbond niet eten.

Dat staat in Lev. 16. Deze offers waren een schaduw van de werkelijkheid: Jezus, die zich geofferd heeft en zijn leven als losprijs gaf. Met zijn bloed is het nieuwe verbond ingewijd.

Van dit altaar hebben wij nu het recht om te eten, zoals Jezus sprak in Joh. 6:56/57:

Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem. Gelijk de levende Vader Mij gezonden heeft en Ik leef door de Vader, zo zal ook hij, die Mij eet, leven door Mij.

Hoe kunnen wij Hem eten? Door zijn wil te doen, zoals Jezus zei in Joh. 4:34 "mijn spijs is de wil te doen desgenen, die Mij gezonden heeft." Het avondmaal is daar ook een symbool van.

11 Want van de dieren, waarvan het bloed als zondoffer door de hogepriester in het heiligdom werd gebracht, werd het lichaam buiten de legerplaats verbrand.

De lichamen van deze offers op grote verzoendag werden buiten de legerplaats verbrand.

12 Daarom heeft ook Jezus, ten einde zijn volk door zijn eigen bloed te heiligen, buiten de poort geleden.

Jezus leed en stierf buiten de poorten van het godsdienstige Jeruzalem.

13 Laten wij derhalve tot Hem uitgaan buiten de legerplaats en zijn smaad dragen.

Wij zoeken ons heil bij Hem die uitgestoten werd, maar ook bij Hem die door het voorhangsel, dat is zijn vlees, een nieuwe en levende weg baande, die wij nu kunnen betreden.

Wij willen bij Hem gerekend worden, die op aarde gesmaad en veracht werd, in het bijzonder door de godsdienstige Joden in zijn tijd.

14 Want wij hebben hier geen blijvende stad, maar wij zoeken de toekomstige.

Wij zoeken niet iets, dat op aarde aanzien, eer en grootheid heeft, maar wij zoeken de dingen die boven zijn, waar Christus is, zoals in Col. 3:1 beschreven staat.

Door ons te bekleden met de deugden van Christus (Col. 3:12/17) mogen wij door genade behoren tot het nieuwe Jeruzalem, de stad van de levende God.

Dit nieuwe Jeruzalem is de bruid van Christus, bij wiens licht de volkeren zullen wandelen (Op. 21:24).

15 Laten wij dan door Hem Gode voortdurend een lofoffer brengen, namelijk de vrucht onzer lippen, die zijn naam belijden.

Deze genade is zo groot, dat wij door Hem voortdurend een lofoffer mogen brengen met datgene, wat uit onze mond komt, zoals Hosea 14:3 zegt: "Wij bieden als offerstieren de belijdenis onzer lippen."

16 En vergeet de weldadigheid en de mededeelzaamheid niet, want in zulke offers heeft God een welgevallen.

God heeft een welgevallen aan zulke offers en dat is iets, wat wij niet moeten vergeten.

17 Gehoorzaamt uw voorgangers en onderwerpt u aan hen, want zij zijn het, die waken over uw zielen, daar zij rekenschap zullen moeten afleggen. Laten zij het met vreugde kunnen doen en niet al zuchtende, want dat zou u geen nut doen.

Voorganger en apostel Johannes schreef:

Groter blijdschap ken ik niet, dan dat ik hoor, dat mijn kinderen in de waarheid wandelen. 3 Joh. 4

18 Bidt voor ons, want wij vertrouwen, dat wij een goed geweten hebben, daar wij in alle opzichten de rechte weg willen gaan.

19 Met des te meer nadruk vermaan ik u dit te doen, opdat ik u te eerder teruggegeven moge worden.

Met een goed geweten vraagt de schrijver in vers 18 om voorbede. En in vers 19 vermaant de schrijver dit nog eens met nadruk.

Omdat waarachtig bidden ontvangen is, zou hij daardoor eerder aan hen teruggegeven worden.

20 De God nu des vredes, die onze Here Jezus, de grote herder der schapen door het bloed van een eeuwig verbond heeft teruggebracht uit de doden,

21 Bevestige u in alle goed, om zijn wil te doen, terwijl Hij aan ons doe, wat in zijn ogen welbehagelijk is door Jezus Christus.

Hem zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid Amen.

De God des vredes heeft Jezus teruggebracht uit de doden en Hem daarna als opperherder aangesteld.

Doordat wij met zijn bloed zijn vrijgekocht, bevestigt Hij ons om zijn wil te doen in alle goed woord en werk.

22 Ik vermaan u, broeders, houdt mij dit woord van vermaning ten goede, want ik schrijf u maar kort.

De verzen 22 t/m 25 bevat een kort begeleidend schrijven bij dit "woord van vermaning" dat in vers 21 met Amen eindigt.

23 Weet, dat onze broeder Timoteus in vrijheid gesteld is; als hij spoedig komt, zal ik met hem u bezoeken.

In de laatste brief van Paulus aan Timothëus blijkt niet dat Timotheüs gevangen zat. Paulus schrijft in 2 Tim. 4:6 over zichzelf: Het tijdstip van mijn verscheiden staat voor de deur.

Mogelijk werd na de dood van Paulus Timothëus gevangen genomen en maakt de schrijver van de Hebreëen hier melding, dat hij weer in vrijheid gesteld is.

24 Groet al uw voorgangers en al de heiligen. De broeders uit Italië laten u groeten.

Nergens anders in het nieuwe testament dan in de brief aan de Hebreëen worden "voorgangers" zo bij name genoemd.

Mogelijk door het feit dat de apostelen gestorven waren en deze fakkeldragers in aanzien toenamen.

25 De genade zij met u allen.

Een laatste zegenwens en versterking - waarin de genade met hen allen zij - wordt gericht aan alle Hebreëen en zo eindigt deze fascinerende brief.